

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 27. Cœlestinus V Papa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

Sæcul. XIII.
A.C. 1294.

stentandos Clericos, illorumque detractionem ministerio sacro obfuturam. Egerunt nihil: sanctio promulgata fuit & munita chirographis Patriarchæ ac Episcoporum omnium, Smyrnensem duntaxat & Pergamensem si excipias. Nempe id non intererat Episcoporum, sed Cleri, qui non consenserat.

§. XXVII.

Cælestinus V Papa.

*Boll. to. 15.
p. 440. 448.
Rayn. 1293.
n. 2.*

Cardinales hærebant Perusiæ, sed suffragiis discrepabant. Hyems fere abierat, cum Carolus Claudus Siciliae Rex e Francia redux advenit Perusiam, ubi suum filium natu majorem Carolum Martellum Hungariæ Regem reperit ex Apulia sibi obviam profectum. Purpuratum Collegium duos Cardinales Diaconos Napoleonem de Ursinis ac Petrum Columnam numero cum Clero misit, qui prope urbem illos exciperent. Cardinales reliqui expectabant eos in vestibulo templi, ac per osculum pacis salutatos inter se confidere medios jusserunt. Regi Siciliae, ut brevi Papam eligerent, adhortanti Cardinalis Latinus respondit omnium nomine. At cum Cardinali Benedicto Cajetano Rex illa de re jurgia nexuit. Paucis diebus Perusiæ actis persecutus iter suum Neapolim attigit.

Supra

Suprema sedes vacabat viginti septem mensibus, & inibat Julius anni 1294, cum Cardinales congregati de morte coeperunt loqui ob Napoleonem, quem abesse coegerat jactura fratris sui per lapsum de equo mortui. Hic, inquam, casus serias Cardinalibus cogitationes injecit: & Joannes Buccamacius Episcopus Tusculanus, Cur ergo diffidemus, aiebat, cur Ecclesiæ tamdiu non damus caput? Cardinalis Latinus addidit, quendam virum sanctum divinitus cognovisse, nisi cito eligeretur Papa, iram Dei erupturam ante quatuor menses, scilicet ante festum diem Sanctorum omnium. Benedictus Cajetanus subridens quærebat, an ille vir non esset Frater Petrus Moronus? Is ipse est, reponebat Latinus: scripsit hoc mihi, seque noctu ante altare supplicem a Deo jussim esse id nobis indicare. Tum Cardinales inter se dicere ea, quæ de homine sancto sciebant. Hic ejus victum, cultumque asperum, ille virtutes, alius miracula extollebat: quidam rogabat, an eum nollent Papam? Et res venit in consultationem.

Cardinalis Latinus animos bene comparatos videns processit in medium, & primus Petrum Moronum elegit Papam: tum petitis suffragiis sex Collegas suo exemplo traxit. Jacobus ac Petrus Colunnæ

Sæcul. XIII.

A.C. 1294.

Boll. p. 449.

Sæcul. XIII
A.C. 1294.

lumnæ declarationem mentis suæ differebant, donec constaret voluntas Petri Cardinalis Presbyteri de S. Marco domus suæ ex articulorum dolore decumbentis, Napoleon accitus venit, ac cæterorum sensa probavit. Tandem undecim Cardinalium, etiam Petri de S. Marco absentis suffragia cuncta convenerunt: & in lacrymas soluti omnes se velut divino afflatus Spiritu sentiebant, ut cooptarent Petrum Moronum. Quo magis vero ex

Boll. p. 426. norma agerent, Decano suo Latino Episcopo Ostiensi dederunt potestatem eligendi Petrum nomine omnium: quod protinus fecit; ac reliqui electionem habuere ratam. Id continent litteræ publicæ hac de re confectæ Perusiæ die lunæ 5 Julii an. 1294. Postea scripserunt ad Petrum epistolam, qua eum educebant electionem, ut acciperet, orantes, illamque cum decreto ei miserunt per

p. 427. Beraldum Degotum Archiepiscopum Lugdunensem, Leonardum Mancinum Episcopum Urbevitanum, Pandulphum Pactensem Siciliae Episcopum duosque

p. 451. Notariis sedis apostolicæ. Mittendi erant Cardinales: at redeunte discordia id ommissum.

Quinque Oratores pervenerant Salmonem, cujus in vicinia Moronus ædiculam monti alto ac prærupto impostam incolebat velut monachus voluntario

rio

luntario inclusus carceri: talis erat electi Papæ sedes. Ejus alloquium postularunt per Abbatem Magellensem de Spiritu Sancto, caput novi Ordinis ab illo conditi. Postridie conscenderunt montem per viam asperrimam, in qua diffluebant sudore, ac vix duo æquatis frontibus procedere poterant. Cardinalis Petrus Columna eis se ultro junxerat. Tandem attigerunt ædiculam Sancti solitarii, qui nisi per fenestram clathratam non loquebatur. Sic eis sui copiam fecit. Per hos cancellos videbant senem annorum septuaginta duorum circiter, pallidum & jejuniis attenuatum, barbam horridam, oculos turgentes lacrymis effusis ob inopinatum nuncium, cujus terrore totus etiam tum trepidabat. Oratores detecto capite in genua provoluti se prosternebant in faciem. Hoc idem faciebat Petrus. Dein Archiepiscopus Lugdunensis loqui orsus exposuit eum omnium sententiis per acclamationem, & contra omnem spem in Papam electum esse, obsecrans, ut consentiret, componeretque turbas, quibus agitaretur Ecclesia. Petrus reponebat: Tam mirus nuncius me prorsus ambiguum consilii reddit. Consulendus est Deus, vos eum pariter orate! Tum decreto electionis per fenestram accepto prostratus iterum aliquamdiu preces

Sæcul. XIII.

A. C. 1294.

Sup. Lib. 86.

c. 34.

p. 421.

p. 451.

p. 452.

Sæcul. XIII.
A. C. 1294.

preces fudit. Quibus finitis aiebat: Ad tales viros, quales vos estis, haud multis opus est verbis. Accipio pontificatum: in electionem consentio: submitto me, nec audeo resistere voluntati divinæ, ac Ecclesiæ deesse in necessitate sua. Mox illi pedibus ejus figebant oscula: ipse labris eorum suavium ferebat, qui laudabant Deum singultientes præ gaudio. Disperfo hujus eventus nuncio, ex omni parte confluebant homines novum visuri Papam: & inter alios illuc venit Jacobus Stephanescus Romanus, postea Cardinalis factus, a quo habemus hanc rerum singularum narrationem. Venerunt Episcopi, Clerici, Religiosi, Comites, Optimates, Nobiles, summi, medii, infirmi: omnes gestiebant conspiciere virum sanctum, qui antea non se spectandum cuivis dederat id cupienti. Carolus Margarellus Regis Siciliæ filius ac Rex Hungariæ nominatus ad hoc spectaculum properabat, ut alii: & pater ejus Rex Carolus Claudus postridie novum adit Papam in Abbatia Spiritus Sancti agentem, quo cum Cardinali Petro Columna noctu transierat. Hoc Spiritus Sancti coenobium prope Sulmonem erat præcipuum Ordinis a Petro Morono conditi, Benedictinam sequentis regulam, & viginti abhinc annos a Papa Gregorio X approbati.

p. 455.

p. 514.

§. XXVIII.